

Evropská komise vyslyšela petici výrobců svíček

Evropská komise 14. 11. 2008 vydala nařízení č. 1130/2008, kterým zavedla 66 % dovozní cla na dovoz svíček z Číny. Vyslyšela tak stížnost evropských výrobců svíček, jmenovitě firem Bolsius International BV, EIKA Wachswerke Fulda GmbH, Euro Candle KFT, Gies Kerzen GmbH, Liljeholmens Stearinfabriks AB a SER Wax Industry and Vollmar GmbH. Předmětem stížnosti požadující zavedení mimořádných cel jsou „svíčky, svíce a podobné výrobky...a jiná svíčková světla pro použití venku“, přičemž podle Komise „Žadatelé poskytli důkazy o tom, že se dovozy dotčeného výrobku z Čínské lidové republiky celkově zvýšily“. Žadatelé v petici dále uvedli, že „objemy a ceny dotčeného dováženého výrobku mají kromě jiných dopadů...i nepříznivý vliv na podíl výrobního odvětví Společenství na trhu a na jím prodaná množství, což vede k závažným nepříznivým důsledkům pro celkový výkon, finanční situaci a zaměstnanost ve výrobním odvětví Společenství.“ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/february/tradoc_137898.init.cs.C43-2008.pdf

Pro čtenáře Laissez Faire a studenty ekonomie nemusíme dodávat, že výsledkem bude zdražení svíček na trhu v Evropské unii, zvýšení zisků zmíněných německých a holandských výrobců svíček a krach výrobců svíček v Číně. U příležitosti tohoto nařízení EU a na počest francouzského liberálního ekonomu Frédérica Bastiata přetiskujeme v tomto čísle LF klasické liberální dílo, „Petice výrobců svíček“.

Petice výrobců svíček

FRÉDÉRIC BASTIAT (1801–1850)

Petice výrobců svíček, voskovic, lamp, svícnu, luceren, kratiknotů a zhásedel, dále pak výrobců loje, oleje, pryskyřice, alkoholu a obecně všeho, co se týká osvětlení.

Vážení poslanci,

Jste na dobré cestě. Abstraktní teorie odmítáte a o hojnost a nízké ceny se příliš nestaráte. Na srdci vám leží zejména dobro výrobců. Chcete je osvobodit od konkurence ze zahraničí, krátce řečeno, chcete domácí trh vyhradit pro domácí průmysl.

Nabízíme vám vynikající příležitost uplatnit vaši – jak bychom to nazvali – vaši teorii? Ne, nic není tak ošidné jako teorie; tak vaši doktrínu? Váš systém? Vaši zásadu? Ale vy nemáte rádi doktríny, děsíte se systémů a pokud jde o zásady, prohlašujete, že v obchodní politice žádné neplatí; řekněme tedy vaši praxi, praxi bez teorie a bez zásad.

Trpíme nesnesitelnou konkurencí jistého zahraničního rivala, jehož podmínky pro výrobu světla jsou, zdá se, na úrovni o tolik vyšší než naše, že zaplavuje domácí trh svým světlem za fantasticky nízkou cenu; takže kdykoliv se objeví, náš prodej ustane a všichni spotřebitelé se obracejí na něj, a celé jedno odvětví francouzského průmyslu s nesčetnými výhonky je rázem zasaženo naprostou stagnací. Tento konkurent, kterým není nikdo jiný než samo Slunce, proti nám vede tak zuřivou válku, až máme podezření, že ho na nás poštal perfidní Albion (stává se z něj šikovný

diplomat!), neboť Slunce na tento nadutý ostrov bere takové ohledy, jakými u nás naprosto skrblí.

Žádáme, abyste laskavě vydali zákon, nařizující uzavřít všechna okna, vikýře, špehýrky a okenice, zatáhnout žaluzie, záclony, závěsy, rolety, zkrátka a dobře ucpat všechny otvory, díry, skuliny a štěrby, kterými má sluneční světlo ve zvyku pronikat do příbytků, a to na úkor skvělých odvětví výroby, kterými jsme měli tu čest zaplnit zemi, a které by teď byl od nás čirý nevědek nechat na holičkách v tak nerovném boji.

Prosíme vás, páni poslanci, abyste naši

žádost nebrali jako satiru, a nezamítali ji dříve, než vyslechnete důvody, kterými ji chceme podepřít.

Považte nejprve, které odvětví francouzského průmyslu by s postupem času nezačalo zkvétat, kdyby se co nejdůkladněji uzavřel přístup přirozenému světlu, a vznikla tak potřeba světla umělého?

Stoupne-li spotřeba loje, bude zapotřebí více krav a ovcí, což povede k rozšíření plochy pastvin a zároveň i většímu množství masa, vlny, kůže, a zejména pak hnojiva, které je základem prosperujícího zemědělství.

(Pokračování na straně 2)

Uri je dalším švýcarským kantonem, který uzákonil rovnou daň



Daňová konkurence ve Švýcarsku dále blahodárně působí ve prospěch občanů. Jak jsme informovali v LF prosinec 2007, kanton Obwalden schválil v referendu 16. 12. 2007 poměrem 90:10 jednoduchou nízkou rovnou daň.

Nyní následuje Uri, německy mluvící kanton s 35 tisíci obyvateli. Platná kantonální sazba daně z příjmu je 7,2 % po odečtu odečitatelných položek na poplatníka a na děti. Dohromady s federální sazbou a obecními daněmi z příjmu dosahuje zdanění průměrné rodiny 5,4 % hrubé mzdy. Daň ze zisku firem činí v Uri 4,7 %. V referendu 28. září 2008 odsouhlasilo rovnou daň 76 % voličů, 24 % bylo proti.

Rovná daň v Uri je skutečná rovná daň, ne jako u nás. Daňové přiznání se vejde na jednu stránku, jediné odečitatelné položky jsou částky na poplatníka a nezdaňují se příspěvky na penzijní pojištění. Další referendum o nízké rovné dani se chystá v kantonu Thurgau.

Zdroje: www.ur.ch/dateimanager/08.11.06_overview-taxation-in-uri.pdf
www.ur.ch/dateimanager/amtsblatt/2008/amtsblatt_08_34.pdf
www.ur.ch/dateimanager/abstkantsept2008.pdf

Petice výrobců...

(Pokračování ze strany 1)

Stoupne-li spotřeba oleje, rozšíří se pěstování máku, oliv a řepky olejky. Tyto bohaté, avšak na půdu značně náročné rostliny přijdou v pravý čas, aby zhodnotily úrodnost půdy, kterou našemu území přinese rozšířený chov dobytka.

Naše vřesoviště a suchopáry se zaplní stromy bohatými na pryskyřici. Početné roje včel budou na našich horách sbírat vonné poklady, které se až dosud vypařovaly a mizely bez užitku, stejně jako květy, z nichž se linou. Není tudíž jediného odvětví zemědělství, které by se nezačalo prudce rozvíjet.

Totéž platí i pro lodní dopravu: tisíce lodí vyplují na lov velryb, a zanedlouho pak budeme mít námořnictvo, které bude s to hájit čest Francie a které bude balzámem pro vlastenecké cítění níže podepsaných obchodníků se svíčkami atd.

A co teprve pařížské zboží? Představte si, jak se v Paříži bude skvět zlacení, bronz a křišťál na svícnech, lampách, lustrech a kandelábrech, vyložených v prostorných obchodech, vedle nichž vypadají ty dnešní jako pouhé kiosky?

Mezi všemi lidmi, včetně chudičkových sběračů pryskyřice na písčitých dunách či smutných horníků na dně černé sluje, nebude nikoho, kdo by se netěšil ze zvýšeného platu a životní úrovně.

Zamyslete se nad tím laskavě, pánové, a jistě dojdete k přesvědčení, že potom snad nebude jediného Francouze, od blahobytného akcionáře Azninské společnosti až po nejubožejšího prodáváče zápalek, kterému by kladné vyřízení naší žádosti nepřineslo lepší osud.

Tušíme vaše námitky, pánové, ale jistě mezi nimi nebude jediná, kterou byste nenačerpali ze zatuchlých knih bojovníků za svobodný obchod. Odvažujeme se vás vyzvat, abyste proti nám použili jedině

slůvko, které by se okamžitě neobrátilo proti vám a proti principu, kterým se řídí celá vaše politika.

Chcete namítnout, že i když my na tomto ochrannářském opatření vyděláme, Francie z něj nezíská nic, neboť vše bude muset zaplatit spotřebitel?

Odpovíme vám:

Nemáte už žádné právo odvolávat se na zájmy spotřebitele. Kdykoli se ocitl ve sporu s výrobcem, za všech okolností jste ho obětovali. Dělalí jste to proto, abyste podpořili průmysl a zvýšili zaměstnanost.

A nyní to ze stejných důvodů musíte udělat znovu.

Sami jste tuto námitku předjímalí. Když vám říkali: Zájem spotřebitele je svobodný dovoz železa, uhlí, sezamu, pšenice, látek; odpovídali jste: Ano, ale zájem výrobců je zase jeho zákaz. – Dobrá, je-li tedy zájem spotřebitelů volný přístup přírodního světla, tak výrobci jsou naopak pro jeho zákaz.

„Ale“, říkali jste dále, „výrobci jsou přeci zároveň i spotřebitelé. Jestliže na ochrannářství vydělá výrobce, pak dá zároveň vydělat rolníkovi. A bude-li prosperovat zemědělství, vzniknou nová odbytiště pro továrny.“ – Dobrá! Jestliže nám udělíte monopol na svícení ve dne, začneme jednak nakupovat mnoho loje, uhlí, oleje, pryskyřice, vosku, alkoholu, stříbra, železa, bronzu, křišťálu, čímž podpoříme naše odvětví, a navíc až my i s našimi četnými dodavateli zbohatneme, budeme mít velkou spotřebu, a budeme šířit prosperitu do všech odvětví domácího průmyslu.

Chcete namítnout, že sluneční světlo je dar, za který se neplatí, a že odmítat takové dary je jako odmítat bohatství, i kdyby to bylo pod záminkou podpory prostředků k jeho dosažení?

Uvědomte si ale, že tím vrážíte nůž do zad své politice; uvědomte si, že až dosud jste odmítali zahraniční produkty právě proto, že se podobají bezplatnému daru, a tím více, čím se mu podobají. Podřídili-li jste se tedy požadavkům jiných monopolistů, měli jste proto jen poloviční motivaci, vyhovíte-li však naší žádosti, vaše motivace je úplná, a odmítnete-li nás na základě toho, na čem je náš postoj založen více, než je tomu u ostatních, bude to, jako byste napsali rovnici $+x + = -$; jinými slovy, bude to nesmysl nad nesmysly.

K vytvoření výrobku je zapotřebí součinnosti lidské práce a přírody, a to v poměru, který se liší podle příslušné země a klimatu. Podíl, který dodává příroda, je vždycky zadarmo, a pouze podíl lidské práce dodává hodnotu a je třeba za něj zaplatit.

Pokud se u nás pomeranč z Lisabonu

Některé další vládní kampaně (v návaznosti na článek „Vládní kampaně musí skončit LF září 2008“)

<p>„Vláda pro budoucnost“ Dalších 5 milionů stála 2. fáze vládní kampaně před volbami do krajských zastupitelstev a Senátu.</p>	<p>5 milionů Kč</p>	
<p>„Víte o nás?“ Kampaň Ministerstva pro místní rozvoj zobrazující ministra a jeho úředníky. Jejím cílem je „zvýšit úspěšnost realizace nástrojů politiky hospodářské a sociální soudržnosti EU a přispět k úspěšné realizaci Národního strategického referenčního rámce“.</p>	<p>5 milionů Kč</p>	
<p>Kampaň Ministerstva průmyslu a obchodu informující nás letos o tom, že v letech 2004–2006 existoval evropský dotační program s názvem „Operační program Průmysl a Podnikání“</p>	<p>100 milionů Kč</p>	
<p>Kampaň na propagaci dotačního programu EU „Operační program Podnikání a Inovace“, 15% činí kofinancování z českého státního rozpočtu, 85% přiteče z přes Brusel</p>	<p>300 milionů Kč (na léta 2008–2012)</p>	
<p>A jedna kampaň Hlavního města Prahy za naše peníze: Kampaň „Prague Speaking“ bude formou billboardů na ruzyňském letišti lákat do Prahy osoby, které právě do Prahy přiletěly.</p>	<p>5,5 milionu Kč</p>	

prodává oproti pomeranči z Paříže za poloviční cenu, je to proto, že přírodní, a tudíž bezplatné teplo, dává lisabonskému pomeranči to, co pařížský musí získat pomocí tepla umělého, a tudíž nákladného.

Můžeme tedy říci, že dovezeli se k nám pomeranč z Portugalska, získáváme jej napůl zadarmo a napůl za úplat, čili za poloviční cenu oproti pařížskému.

A vy právě touto *polobezplatností* (promiňte nám to slovo) argumentujete, když zakazujete jeho dovoz. Říkáte: „Jak by mohl domácí průmysl snášet konkurenci zahraničního, když u nás musíme udělat všechno sami, zatímco tam mají jen půlku práce, a zbytek za ně udělá slunce?“ – Ale jestliže vytlačujete konkurenci kvůli *polobezplatnosti*, jak byste ji mohli při-

stitit v případě *naprosté bezplatnosti*? Odmítáte-li tedy polobezplatnost jakožto škodlivou pro domácí průmysl, pak přece, pokud uvažujete logicky, musíte a *fortiori* a s dvojnásobným zápalem odmítnout bezplatnost úplně.

Podívejme se na to ještě jednou: Jestliže k nám nějaký výrobek, ať už je to uhlí, železo, pšenice nebo látka, přichází z venku a my jej můžeme získat za méně práce, než bychom museli vynaložit na jeho výrobu u nás, výsledný rozdíl představuje *dar*, který je nám *bezplatně* věnován. Velikost tohoto daru se počítá podle velikosti rozdílu. Je to čtvrtina, polovina, tři čtvrtiny z hodnoty výrobku podle toho, jestli po nás cizinec chce pouze tři čtvrtiny, polovinu či čtvrtinu ceny. A vůbec nejuplněnější je takový dar tehdy, jestliže dárcé – tak jako to u nás dělá

slunce se světlem – po nás nežadá vůbec nic. Otázka, kterou vám tímto formálně kládeme, je, zda si pro Francii přejete výhody bezplatné spotřeby, anebo raději produkci, za kterou se platí, avšak která se časem ukáže jako výhodnější. Vyberte si, ale uvažujte logicky; neboť dokud budete vytlačovat konkurenční produkty jako uhlí, železo, pšenici a látky ze zahraničí *úměrně* tomu, jak se jejich cena *blíží nule*, jako to v současnosti činíte, posuďte, jak by bylo nedůsledné umožňovat přístup slunečnímu svitu, jehož cena se rovná *nule* po celý den?

Vyšlo v knize *Ekonomická sofismata*, 1845. Překlad z francouzského originálu Veronika Lásková 2001. Přetištěno ze Sborníku CEPu č. 11/2001, který lze zakoupit na www.cepin.cz

REGULAČNÍ POSTŘEHY MOJMÍRA HAMPLA

Regulace ve finančním sektoru – díl 2

V posledním regulačním postřehu jsem naznačoval, jakým směrem se zřejmě bude ubírat diskuse o budoucí podobě finančního sektoru. Právě tak se také děje. Proto si znovu a znovu opakuji mantru, že reakce na finanční krizi by neměla být horší než krize sama. A to zejména tehdy, když často nevěřícně kroučím hlavou nad nápady, které se v rámci evropské i světové diskuse o podobě finančního sektoru „po krizi“ objevují. Většina z nich totiž míří stejným směrem – k vyšší regulaci finančního sektoru, jeho větší centralizaci, menší konkurenci, vyšším státním zásahům a obecně k rozsáhlejší přítomnosti veřejného sektoru v celém finančním odvětví.

Mnoho těchto nápadů vypadá tak, jako kdyby je jejich předkladatelé měli v hlavách dávno a jen čekali na vhodnou příležitost, aby je mohli začít vytahovat z klobouku jako zázračná řešení na všechny bolesti a neduhy finančního vesmíru.

Jako kdybychom všichni dávno nevěděli, že bohužel neexistuje nic jako dokonalá pravidla, dokonalá regulace a hlavně dokonalá jistota v nejistém světě obecně a v tom finančním zvláště. Jako kdybychom zapomínali, že konkurence, soutěž, ziskové příležitosti či motivovaní zaměstnanci dělají mnoho dobrého a nepocházejí od ďábla – opět ve světě obecně a v tom finančním zvláště.

Sektor finančních služeb je už dnes svázaný regulací nemálo. Jak jsem psal už minule: explicitní i implicitní role státu ve finančním sektoru je už dnes zřetelná a velká. Ale právě proto by každé další utahování šroubů mělo být pečlivě váženo

a analyzováno, nikoli přijímáno pod tlakem, hrozbami, zbrkle či nepromyšleně.

Aniž si to totiž mnozí připouštějí, možná se dnes rodí pravidla, která budou ovlivňovat finanční sektor zítra a pozítří. Tak to obvykle bývá, že čas krize umožňuje dramatické a rychlé změny, které by v normálních časech byly neprosaditelné či dokonce nemyslitelné. A až se prach usadí, z krizových změn je pak těžké cokoli vzít zpět.

Zájmem snad všech myslících lidí ve finančním sektoru by mělo být, aby unáhlená řešení v dnešních horších časech (často i tak řešící málo či nic) nakonec nepřinášela dlouhodobě horší časy pro odvětví a zejména pro jeho klienty.

Hašení požáru a úprava protipožárních předpisů jsou přece dvě zásadně odlišné věci. To první spěchá a často je potřeba použít mnohé nestandardní kroky k zabránění škod. To druhé chce nejprve vyšetření příčin a následně pečlivé vážení všech nákladů a přínosů změn regulí pro všechny. Velký požár určitě může (i když nutně nemusí) přinášet inspiraci pro budoucí protipožární prevenci. V žádném případě ale není moudré a ani možné dělat obojí najednou – intenzivně se věnovat hašení a ve stejném okamžiku bez vyšetření příčin a analýzy dopadů měnit všechny protipožární předpisy. V dnešní diskusi se však tato nutná sekvence kroků zhusta nerespektuje a obojí se míchá dohromady.

Rizika takového přístupu jsou nemalá. Zvlášť pokud bude veřejná diskuse stále víc připouštět jako ideový standard, že finanční sektor poskytuje v zásadě kvazi-veřejné nebo čistě veřejné statky a služby.

A hlavně pokud to bude přijímat i sektor sám, což se k mému nemilému překvapení též často děje.

Mám bohužel velkou představivost, která dokáže kreslit i hodně extrémní scénáře. Až budeme jednou muset v nekonečných frontách čekat na vydání platební karty nebo za ni budeme muset znuděnému úředníkovi platit „všimné“, nebo až budou výpisy z účtu chodit jen občas a se čtyřměsíčním zpožděním či budeme stát dlouhé fronty před okénky, která otevírají jednou týdně od deseti do jedné (s hodinovou pauzou na oběd), až budeme svědky celostátní stávkové zaměstnanců ve finančním sektoru za vyšší tabulkové platy a po celou její dobu budou všechny banky zcela nepřístupné, až uvidíme úvěrové výbory plné nemotivovaných státních zaměstnanců či politiků, kteří mají svá místa jistá na základě zlatých akcií státu v každé bance – možná až tehdy někteří pochopí, co to je udělat z jakéhokoli sektoru sektor veřejný se vším všudy. Pak budeme mít věru špatné časy pořad, ne jen výjimečně. Pak bude ale už pozdě přemýšlet, zda jsme to kdysi v době krize s tou rolí státu ve finančním odvětví trochu nepřehnali.

Mojmír Hampl
(mojmir.hampl@cnb.cz)
viceguvernér ČNB,
je členem redakční rady LF



ÚŘAD NA ZRUŠENÍ

V této rubrice představujeme úřady, které žijí z peněz daňových poplatníků a jejichž existence je zbytečná nebo dokonce škodlivá. Jsme přesvědčeni, že odstraňování zbytečných úřadů je jediná cesta k omezení korupce a účinná cesta ke snížení daňového břemene.

STÁTNÍ FOND KULTURY

Sídlo: Maltézské náměstí, Praha 1

Status: Úřad zřízen v roce 1992 zákonem za účelem podpory české kultury

Činnost: Státní fond kultury rozděljuje dotace na kulturní projekty ve výši kolem 6 milionů korun ročně. Radu fondu, která peníze rozděljuje, volí Sněmovna. Dotace získaly např. časopis Umělec vydávaný Ivanem Mečlem-Divusem, Centrum pro sociální projekty JOHAN na projekt Alternativa na kolejích, Daniel Podhradský na vydání Sebraných spisů Vladimíra Körnera, Veronika Zapletalová na vydání knihy Chatařství či Multikulturní centrum Praha na projekt „Zvykněte si – cizinci a etnické a národnostní menšiny v ČR – výstava a happening v rámci 2. ročníku festivalu Dialog kultur“.

Hospodaření: Fond hospodaří s příjmy 33 milionů korun ročně, ze zákona mu náleží příjem z pronájmu tří pražských budov v majetku státu (U Hybernů, U Černé matky boží, Národní dům na Vinohradech). Asi 2 miliony korun přináší fondu odúmrť autorských práv, tj. autorské poplatky mrtvých umělců, kteří nemají dědice. Z 33 milionů 27 milionů pohlí administrativní výdaje a nutné opravy budov, 6 milionů tvoří rozdělované dotace. V roce 1994 se fond pokusil získat další prostředky loterií Lotynka, ta ale skončila v likvidaci a stát musel fondu poskytnout dotaci 223 milionů korun na splacení bankovního úvěru na nevydařenou kulturní loterii.

Verdikt: Úřad by měl být okamžitě zrušen a jeho tři nemovitosti – Dům u Hybernů, Dům u Černé matky boží a Národní dům na Vinohradech – prodány v dražbě. Vláda předkládá Sněmovně vládní návrh na zrušení fondu, bohužel ale chce jen převést budovy na jiné státní instituce a výnosy z odúmrť směřovat do Státního fondu na podporu české kinematografie.

Časopis Laissez Faire zdarma

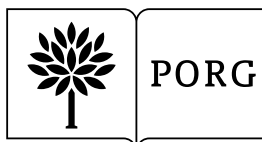
v tištěné podobě na adresy médií a škol

Působíte v médiích nebo

na středních a vysokých školách?

Objednejte si doručování časopisu **zdarma** na mach@cepin.cz (Petr Mach, editor)

Laissez-Faire, měsíčník pro svobodu jednotlivce. Čte se [lese-fér]. Vydává: občanské sdružení Laissez Faire. Adresa: Bozděchova 8, 150 00 Praha 5. Tel.: 603 228 753, mach@cepin.cz. Redakční rada: Petr Mach, Tomáš Jirsa, Jaroslav Bachora, Mojmír Hampl. Internetový archiv: www.petrmach.cz. Číslo účtu: 1011153517/5500. Náměty, články, reakce, zájem o předplatné, zájem o inzerci uvádějte na výše uvedený kontakt. Registrace MK 8183. ISSN 1212-8597



www.porg.cz

PORG Libeň – osmileté gymnázium se všeobecným zaměřením

Lindnerova 3, Praha 8

- osmnáctiletá tradice – založeno v květnu 1990
- rodinná atmosféra (jen 192 studentů)
- vynikající úspěšnost absolventů při zkouškách na žádané VŠ
- škola připravující studenty k mez. jazykovým zkouškám CAE, ZD a DELF
- mezinárodní program – rok studia v zahraničí na partnerských středních školách
- školné cca 40 000 Kč ročně

Nový PORG – osmileté česko-anglické gymnázium

Pod Krčským lesem 25, Praha 4-Krč

- česká škola pro studenty mluvící česky s výukou řady předmětů v angličtině
- kvalitní učitelé z anglicky mluvících zemí
- plánované zakončení studia českou státní maturitou i mezinárodně uznávanou
- zkouškou International Baccalaureate
- široká nabídka soc. stipendií i pro rodiny s průměrnými příjmy

Nový PORG – základní škola s rozšířenou výukou angličtiny

Pod Krčským lesem 25, Praha 4-Krč

- pětiletá základní škola s výrazně rozšířenou výukou angličtiny
- malá škola rodinného typu
- nízký počet dětí ve třídě
- jistota přijetí na gymnázium při dobrém prospěchu

Nakladatelství C. H. BECK



LUDMILA MLÁDKOVÁ

Management znalostních pracovníků

Brožované, cca 140 s., obj. č. ABC 8

ISBN 978-80-7400-013-3

- Znalostní pracovníci, znalosti
- Klasifikace znalostních pracovníků
- Dvanáct klíčových faktorů managementu znalostních pracovníků
- Úspěšní manažeři v boji s dvanácti faktory
- Řízení znalostních pracovníků na základě jejich osobnosti
- Systémové myšlení a řízení znalostních pracovníků
- Příloha: Klasifikace znalostních pracovníků
- Aktuální literatura
- Rejstřík



Publikaci lze objednat s 5% slevou v e-shopu na adrese www.beck.cz, nebo písemně na adrese: Nakladatelství C. H. Beck, Řeznická 17, 110 00 Praha 1 tel.: 225 993 959, fax: 225 993 920, e-mail: beck@beck.cz